

NGHỊ LỰC của những người lính thương binh

HOÀI LAN - HẢI LY

Trung tâm Điều dưỡng Thương binh Thuận Thành (Bắc Ninh) là đơn vị nuôi dưỡng và điều trị cho các thương, bệnh binh nặng. Đơn vị là nơi có số lượng thương binh lớn nhất và mức độ thương tật nghiêm trọng nhất. Hiện tại, trung tâm đang quản lý và thực hiện chế độ chính sách đối với 91 thương, bệnh binh hạng 1/4, với tỉ lệ thương tật từ 81% đến 100%. Có tới 90% các thương, bệnh binh ở đây gặp vấn đề về vết thương cột sống, trong đó có khoảng 48 người nhiễm chất độc hóa học.

ĐƯỢC TRỞ VỀ CUỘC SỐNG HÒA BÌNH LÀ HẠNH PHÚC LỚN NHẤT

Với giám định thương tật 82%, ông Lê Văn Quý (quê Hải Dương) hiện là thương binh 1/4 và đã gắn bó với Trung tâm Điều dưỡng Thương binh Thuận Thành từ cuối năm 1977 cho đến nay.

Hồi tưởng về những năm tháng tham gia chiến đấu bảo vệ Tổ quốc, ông Quý xúc động chia sẻ: "Tôi tham gia kháng chiến từ năm 1971 tại Quảng Trị. Trong quá trình làm nhiệm vụ, tôi đã hai lần phải đối mặt với thương tích. Lần đầu vào năm 1972, vết thương nhẹ hơn, nhưng đến lần thứ hai vào năm 1976, tôi bị chấn thương cột sống nặng, để lại di chứng suốt đời".

Ông Quý coi trung tâm như ngôi nhà thứ hai của mình, nơi có những người bạn đồng cảnh, cùng nhau vượt qua khó khăn. Hàng ngày, ông thường sang các phòng bên cạnh để trò chuyện và động viên mọi người giữ tinh thần lạc quan. Mặc dù sức khỏe yếu, ông luôn cố gắng tự làm mọi việc như nấu ăn, giặt giũ. Chỉ khi bệnh tình trở nặng, ông mới nhờ đến sự hỗ trợ của các hộ lý và y bác sĩ.

Dẫu cuộc sống không dễ dàng, ông Quý vẫn giữ cho mình một tinh thần mạnh mẽ: "Tôi tự động viên mình, bởi nhiều đồng đội cùng nhập ngũ với tôi đã hy sinh, chẳng thể trở về. Còn tôi, dù không lành lặn, nhưng vẫn được sống giữa hòa bình, được nhìn thấy quê hương phát triển từng ngày, vậy là quý lắm rồi".

Với ông, hòa bình một món quà lớn lao mà mỗi người lính như ông trân quý. Những nỗ lực nhỏ bé hàng ngày, những niềm vui giản dị bên bạn bè tại trung tâm điều dưỡng giúp ông tìm thấy sự bình an trong tâm hồn, vượt lên trên những tổn thương do chiến tranh.

SỰ LẠC QUAN CỦA NỮ THƯƠNG BINH CHỈ CÒN 8% SỨC KHỎE

Bà Mai Thị Hương (quê ở Hà Tĩnh) là một trong năm nữ thương binh tại Trung tâm Điều dưỡng Thương binh Thuận Thành. Năm 1965, bà tham gia đội thanh niên xung phong. Trong một trận bom của kẻ địch, bà bị thương nặng và liệt hoàn toàn hai chân. Từ đó mọi hoạt động của bà đều gắn liền cùng chiếc xe lăn. Dù chỉ còn 8% sức khỏe nhưng bà vẫn luôn mạnh mẽ và suy nghĩ tích cực.

Với tinh thần "tàn nhưng không phế", bà Hương luôn tự chủ trong sinh hoạt hàng ngày, từ việc nấu ăn, tắm giặt cho đến các công việc nhỏ khác. Những công việc tưởng chừng như đơn giản nhưng đây chính là minh chứng cho nghị lực phi thường của nữ thương binh này.

"Hàng ngày, tôi và các thương binh ở đây thường ngồi lại với nhau, động viên và hỏi thăm tình hình của nhau. Đối với tôi, những cuộc trò chuyện ấy chính là niềm vui, là nguồn động viên tinh thần không thể thiếu trong cuộc sống tại trung tâm" - bà Hương tâm sự.

Cuộc sống của bà Hương tại Trung tâm Điều dưỡng Thương binh Thuận Thành chính là minh chứng cho sức mạnh của sự lạc quan trong những hoàn cảnh khó khăn. Những câu chuyện, tiếng cười và sự chia sẻ giữa bà và các đồng đội luôn luôn làm không khí nơi đây trở nên ấm áp và đong đầy yêu thương.

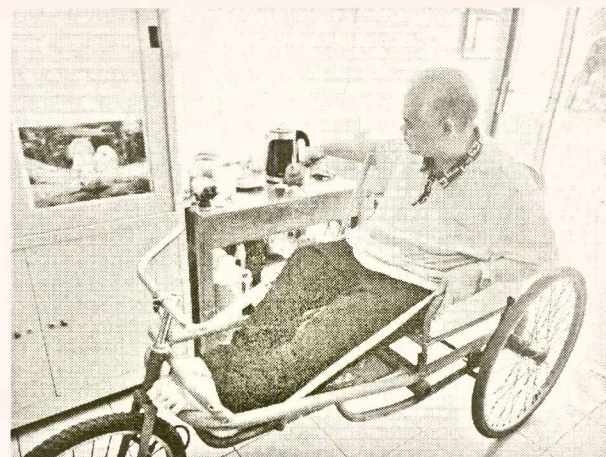
Dù chiến tranh đã lùi xa hàng thập kỷ, nhưng những di chứng nặng nề vẫn âm ỉ trong cơ thể các thương, bệnh binh. Dẫu phải đối diện với những nỗi đau về thể chất, họ vẫn kiên cường vượt lên, nỗ lực không ngừng để chứng minh rằng: họ không phải là những người "tàn phế", mà là những con người sống với ý chí sắt đá, không bao giờ chịu khuất phục trước bất kỳ thử thách nào.

Các thương - bệnh binh coi nhau như anh em, người thân trong gia đình, cùng nhau chia ngọt sẻ bùi. Ảnh: Hải Ly

Dù sức khỏe yếu, ông Quý vẫn luôn vui vẻ, lạc quan. Ảnh: Hoài Lan

Ông Hòa luôn cố gắng tự làm mọi sinh hoạt cá nhân. Ảnh: Hải Ly

CÁC THƯƠNG BINH COI NHAU NHƯ ANH EM MỘT NHÀ

Ông Phùng Văn Hòa (quê ở Thái Nguyên) bị thương tật cột sống và liệt hai chân khi làm nhiệm vụ trong thời kỳ bảo vệ và xây dựng đất nước năm 1986. Ông Hòa về Trung tâm Điều dưỡng Thương binh Thuận Thành đến nay đã được 34 năm. Quảng thời gian dài đó đã giúp ông dần thích nghi và làm quen với hoàn cảnh mới, vượt qua mọi khó khăn và thử thách trong cuộc sống.

Mặc dù phải dùng hoàn toàn hai tay để thực hiện các sinh hoạt, ông Hòa vẫn luôn cố gắng tự làm mọi việc. Đối với ông, niềm hạnh phúc giản dị nhất là có thể tự tay nấu những bữa ăn mỗi ngày, tự chăm sóc bản thân dù cơ thể không còn lành lặn như trước. Bên cạnh đó, ông luôn cảm nhận được sự quan tâm, yêu thương của những người xung quanh, điều đó trở thành nguồn động lực vô giá giúp ông giữ vững niềm tin và lạc quan trong cuộc sống.

"Mỗi ngày, anh em trong trung tâm luôn động viên nhau giữ gìn sức khỏe. Ai trong chúng tôi cũng mang trong mình vết thương của chiến tranh. Nhưng dù cơ thể có thể nào, chỉ cần được gặp nhau, được nhìn thấy nhau, là niềm vui ấy đã đủ đầy" - ông Hòa xúc động tâm sự.

Chiến tranh đã lùi xa, nhưng những vết tích của nó vẫn còn lưu lại trong mỗi thương, bệnh binh. Họ là những người đã hy sinh để giành lại độc lập, tự do và hạnh phúc cho dân tộc Việt Nam.

"Tôi chỉ mong thế hệ trẻ hôm nay luôn trân trọng và phát huy truyền thống yêu nước của cha ông. Các bạn

hãy học tập chăm chỉ, xây dựng kinh tế vững mạnh, góp phần phát triển đất nước, để xứng đáng với những hy sinh mà thế hệ đi trước đã dành cho" - ông Hòa bộc bạch.

Bác sĩ Nguyễn Văn Hương - Giám đốc Trung tâm Điều dưỡng Thương binh - đã gắn bó 25 năm tại đây. Thấu hiểu được những nỗi đau và khó khăn của các thương, bệnh binh, bác sĩ Hương luôn tận tâm chăm sóc và điều trị cho các bác.

"Tôi nhớ khi mới về trung tâm công tác, có một bác thương, bệnh binh tụt huyết áp và có tiền lượng nặng nên phải chuyển đến Bệnh viện Quân y 103 cấp cứu. Vì vậy, tôi cùng một đồng nghiệp đã phải ở đó suốt 15 ngày để điều trị và chăm sóc bác. Có những đêm chúng tôi phải thức trắng để truyền dịch, xông phé quản cho bác. Sau hơn 10 ngày cấp cứu, bác đã có tiến triển tốt và được trở về trung tâm để điều dưỡng" - bác sĩ Hương tâm sự.

Năm tháng trôi qua, cuộc sống của những thương, bệnh binh tại Trung tâm Điều dưỡng Thương binh Thuận Thành vẫn luôn đầy ắp sự ấm áp và niềm hy vọng. Chính tình yêu thương và sự quan tâm chân thành từ cán bộ, y bác sĩ tại đây đã tiếp thêm sức mạnh cho họ, giúp họ vững vàng vượt qua những khó khăn. Tình cảm ấy không chỉ giúp họ chiến thắng nỗi đau thể xác, mà còn thắp sáng trong họ ngọn lửa nghị lực, quyết tâm vươn lên, bất chấp mọi thử thách của cuộc sống. Các thương, bệnh binh ở đây là tấm gương sáng ngời về sự kiên cường, lòng dũng cảm và ý chí vượt lên số phận để thế hệ trẻ ngày nay noi theo.